Lietas Nr. C30409916
Lietas arhīva Nr. C-4099-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska

2016.gada 9.martā

izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 23.decembrī /pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītājs) iesniedza tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, norādot, ka laikā pēc 2014.gada 3.aprīļa sprieduma civillietā Nr.C30329414 atbildētājs ilgstoši ir bijis bez darba un šobrīd nestrādā un viņam nav patstāvīgu ienākumu. Laika periodā no 2014.gada maija līdz 2015.gada decembrim, kad prasītājs bija bez darba, viņš varēja būt kopā ar dēlu /pers. C/ biežāk, tajā skaitā, laikā, kad bērns bija slims un nevarēja doties uz bērnudārzu. Šajā periodā atbildētājai radās uzturlīdzekļu uzkrājums bērnam. Arī par periodu, kad dēls dzīvoja pie prasītāja dzīvoklī un kad prasītājs ar dēlu dzīvoja vecāku mājās, kopumā vairāk kā divus mēnešus, prasītājai veidojās uzturlīdzekļu uzkrājums. Ir būtiski mainījušies apstākļi, kas nosaka bērna uzturlīdzekļu apjomu – tas ir samazinājies. Iepriekš atbildētāja, nesaskaņojot ar prasītāju, neskatoties uz to, ka bērnam tika piešķirts valsts apmaksāts bērnudārzs, atteicās no tā un izvēlējās daļēji valsts apmaksātu bērnudārzu. Šobrīd dēls dodas uz bērnudārzu, kas ir valsts nodrošināts – bezmaksas. Tas ļauj samazināt uzturlīdzekļu apjomu bērna audzināšanai.

Pēc 2014.gada 3.aprīļa sprieduma maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu, prasītājs vienojās ar atbildētāju par summu EUR 90 apmērā samaksu mēnesī bērna uzturēšanai. Šādu summu visā laika periodā prasītājs ir pārskaitījis bērna uzturēšanai atbildētājas bankas kontā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 179.pantu. Prasītājs lūdz tiesu samazināt noteikto uzturlīdzekļu summu no EUR 177,86 apmērā uz EUR 90 apmērā mēnesī.

2016.gada 12.janvārī atbildētājai uz deklarēto adresi saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikumu nosūtīta paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2016.gada 27.janvārim.

2016.gada 27.janvārī tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētāja prasītāja prasību neatzīst. Atbildētāja norāda, ka bērns dzīvo pie atbildētājas un izdevumu apmērs, kas nepieciešams viņa uzturēšanai nav mainījies. Prasītāja norādītais, ka bērns apmeklē pašvaldības bērnudārzu, kas ir bezmaksas, ir nepatiesība, jo bērnudārzā ir jāmaksā par ēdināšanu, jāmaksā grupiņas fonda nauda ik mēnesi, ir teātra izrādes u.c. pasākumi, kas prasa zināmus līdzekļus. Atbildētāja norāda, ka prasītājs kopš 2015.gada maija nav ticies ar bērnu nevienu reizi, kā arī nav izrādījis nekādu vēlēšanos to darīt, līdz ar to regulāri ir jāizmanto arī aukles pakalpojumi bērna slimības u.c. gadījumos. Prasītājs norāda, ka esot divus mēnešus dzīvojis ar dēlu, šī informācija figurē pie 2013.gada atbildētājas prasības pieteikuma un neatbilst patiesībai. Pat, ja tā būtu, atsevišķu dienu summēšana gada ietvarā, būtiski nemazina uzturlīdzekļu daļu, kas nepieciešama bērna pamatvajadzību nodrošināšanai, ko pamatā īsteno prasītāja. Piedevām prasītājs uzturlīdzekļu maksājumus minimālajā apmērā veic neregulāri. Prasītāja arguments, ka viņš ilgstoši ir bijis bez darba, atbildētājas ieskatā nav jāņem vērā, jo tad, kad atbildētājam bija ļoti labi algots darbs, nevienu mēnesi viņš nav nodrošinājis bērnam uzturlīdzekļus pilnā apmērā kā noteikts civillietā Nr.C30329414. Bezdarbnieka pabalsts viņam ilgstoši ir bijis pietiekoši liels, lai nodrošinātu bērnam noteiktos uzturlīdzekļus pilnā apmērā. Tāpat atbildētājai ir zināms, ka periodiski prasītājs ir guvis arī citus papildus ienākumus. Atbildētāja ar bērnu īrē dzīvokli un dēļ tā, ka prasītājs nav nodrošinājis noteiktos uzturlīdzekļu maksājumus, šobrīd ir izveidojies dzīvokļu parāds. Prasītājs spēja apmaksāt tiesas izdevumu summu šajā prasībā, kas ir tuvu līdzvērtīgi uzturlīdzekļu apjomam, kas jāmaksā bērnam, bet ko bērna labā prasītājs nekad nav maksājis. Prasītājs klaji melo par to, ka ir vienojies ar prasītāju par EUR 90 apmērā pēc 2014.gada 3.aprīļa sprieduma maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu. Atbildētāja neredz iemeslu, kāpēc, lai viņai būtu šāda vienošanās ar prasītāju, saņemot prasības apmierinājumu pilnā apmērā. Kādu laiku prasītājs regulāri nodrošināja minimālo uzturlīdzekļu summu, un, kad prasītāja uzzināja, ka viņš palicis bez darba, uzreiz negriezās pie tiesu izpildītāja, bet gaidīja, kad prasītājs sāks strādāt, lai tad arī grieztos pie tiesu izpildītāja. 2015.gadā, kad prasītājs vairākus mēnešus neveica uzturlīdzekļu maksājumus minimālajā apmērā, prasītāja griezās pie tiesu izpildītāja, lai saņemtu izziņu par to, ka prasītājs nevar maksāt uzturlīdzekļus minimālajā apmērā un varētu pieteikties Uzturlīdzekļu garantijas fona uzturlīdzekļu izmaksai.

2016.gada 24.februārī tiesā saņemti prasītāja papildinājumi prasības pieteikumam, kuros prasītājs norāda, ka sarunā pa tālruni ar atbildētāju prasītājs vienojās par valsts noteiktā uzturlīdzekļu minimuma samaksu katru mēnesi. Šādu summu prasītājs maksāja prasītājai visu laika periodu kopš vienošanās. Pretējā gadījumā, ja prasītājs ar atbildētāju nebūtu vienojušies, prasītājs būtu devies uz tiesu, lai tur panāktu vienošanos starp prasītāju un atbildētāju. Summu, par kuru prasītājs vienojās ar atbildētāju, prasītājs pārskaitīja bērna uzturēšanai prasītājas bankas kontā, tai skaitā arī par periodu, kad prasītājam vispār trūka finanšu līdzekļu, tika iztērēts arī viss bankā paņemtais kredīts. Ja vēlāk, kad atbildētāja griezās pie tiesu izpildītājas, nebūtu ierakstījusi summu, par kuru bija vienojušies, tad starp prasītāju un atbildētāju nebūtu domstarpību. Ar atbildētāju nav iespējams vienoties par būtiskāko, dēla audzināšanu. Laika periodā no 2014.gada maija, kad prasītājs bija bez darba, viņš varēja būt kopā ar dēlu /pers. C/ biežāk, tajā skaitā, laikā, kad bērns bija slims un nevarēja doties uz bērnudārzu. Par visu šo laika periodu atbildētāja prasītājam nav maksājusi uzturlīdzekļus bērna audzināšanai. Šādā veidā atbildētājai ir izdevies ietaupīt lielu naudas līdzekļu summu, kas citā gadījumā būtu jāmaksā auklei. Pusotru gadu atbildētājai nebija nekādu iebildumu par šo summu un šos līdzekļus prasītājs pārskaitīja dēla uzturēšanai. Tiesā, lai veiktu uzturlīdzekļu samazinājumu, nevērsos ātrāk – 2014.gada maijā, jo bija šī savstarpējā vienošanās un prasītājs gaidīja, līdz atbildētāja sāks pildīt vienošanos.

Nav patiesība, ka prasītājs nav ticies ar dēlu 2015.gada maijā, ar dēlu prasītājs tiekas arī šobrīd 2016.gadā.

Dažas darba dienas šo divu gadu laikā ir nenozīmīgi ieņēmumi gada griezumā. Tas nav devis iespēju veikt uzturlīdzekļu maksājumus visus mēnešus. Uzturlīdzekļu maksājumus ļāvuši veikt aizņēmumi no maniem vecākiem. Arī šobrīd prasītājs ir bez patstāvīga darba. Tas neļauj prasītājam veikt augstākus uzturlīdzekļu maksājumus un vienoties par to ar atbildētāju.

Valsts likumdošana nenosaka maksāt bērnudārzos fonda naudu, šādus maksājumus ar prasītāju atbildētāja nav saskaņojusi. Atbildētāja min, ka

viņai ir izveidojies dzīvokļa parāds, ir zināms, ka dzīvoklī pie atbildētājas dzīvo citas personas, nav zināms vai šīs personas ir veikušas maksājumus par uzturēšanos dzīvoklī. Nav izprotams arī, kā savienot atbildētājas paskaidrojumā minēto parādu par dzīvokļa maksājumiem un viņas ārzemju ceļojumiem kopā ar draugiem.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2016.gada 29.janvārī, nosūtot pusēm paziņojumu par tiesas sēdi.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Lietā nav strīda, ka prasītājs un atbildētāja ir nepilngadīgā /pers. C/ vecāki.

Lietā nav strīda, ka nepilngadīgais /pers. C/ dzīvo kopā ar atbildētāju, kura realizē bērna ikdienas aizgādību un aprūpi. Tiesa atzīst, ka atbildētājai, ir tiesības saņemt no prasītāja regulārus uzturlīdzekļus dēla uzturam, konkrētā, tiesas noteiktā apmērā, jo tā tiek nodrošinātas nepilngadīgā bērna tiesības saņemt pastāvīgus uzturlīdzekļus. Tiesa uzskata, ka prasītāja paskaidrojumos norādītajam apstāklim, ka dēls ir dzīvojis pie prasītāja, prasītājs ir ticies ar dēlu, nav nozīmes, jo tas pats par sevi neietekmē prasītāja pienākumu katru mēnesi dot uzturu bērnam vismaz Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu no prasītāja par labu atbildētājai piedzīti uzturlīdzekļi dēla /pers. C/ uzturam EUR 177,86 apmērā katru mēnesi, sākot no 2013.gada 16.decembra, bet ne mazāk kā 25% apmērā līdz bērna 7 gadu sasniegšanai un ne mazāk kā 30% apmērā pēc bērna 7 gadu sasniegšanas no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Prasītājs ir cēlis prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, lūdzot samazināt no prasītāja piedzīto uzturlīdzekļu apmēru līdz EUR 90 mēnesī, norādot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no prasītāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Tiesa atzīst, ka spēkā stājies tiesas spriedums par piespriestiem periodiskiem maksājumiem, neierobežo tiesības tam vecākam, kurš maksā līdzekļus bērna uzturam, strīdus gadījumā, mainoties apstākļiem, vērsties tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, tāpēc prasītājs ir tiesīgs sniegt prasību tiesā par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem, tostarp, atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecākiem ir pienākums samērā ar viņu mantas stāvokli bērnu uzturēt (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana – garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam (sk. Civillikuma 177.panta ceturto daļu)).

Savukārt tiesām visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, uzmanība pirmām kārtām jāvelta tam, lai vislabāk nodrošinātu bērnu intereses (jāveicina labvēlīgi apstākļi veselīgai un normālai fiziskai, intelektuālai, tikumiskai, garīgai un sociālai attīstībai brīvības, cieņas un materiālās nodrošinātības gaisotnē), ņemot vērā vecāku tiesības un pienākumus *(sk. 1959.gada 20.novembra Bērnu tiesību deklarācijas 2. un 6.principu, 1989.gada 20.novembra konvenciju „Par bērna tiesībām" 3.pantu un Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantu).*

Minētais korespondē arī ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmajā daļā nostiprināto, - ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem (atbilstošs uzturs, apģērbs, pajumte), kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

No iepriekš minētā secināms, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses *(skat. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā SKC- 863)*.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Judikatūrā ir norādīts, ka ar tiesas spriedumu noteikta uzturlīdzekļu apmēra grozīšanai, šajā gadījumā samazināšanai, ir nepieciešams konstatēt, ka ir notikušas to apstākļu izmaiņas, proti, ir mainījies uztura devēja mantiskais stāvoklis (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 12.maija spriedumu lietā Nr.SKC-511/2010).*

Prasītājs prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu cēlis, norādot uz apstākļiem, ka ir pasliktinājies viņa mantiskais stāvoklis, kā rezultātā viņš nav spējīgs maksāt ar tiesas spriedumu piedzītos uzturlīdzekļus EUR 177,86 apmērā.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa 2014.gada 3.aprīļa spriedumā konstatējusi, ka atbildētājs laika periodā no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 5.augustam, pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegtās informācijas, saņēmis pabalstus EUR 2952,87 apmērā, pēc darba devēja SIA "Re&Re" iesniegtajiem ziņojumiem, laika periodā no 2013.gada 4.septembra līdz 2014.gada 31.janvārim atbildētājs guvis ienākumus EUR 6734,68 apmērā. Valsts ieņēmuma dienesta rīcībā nav informācijas par atbildētāja ienākumiem 2014.gada februārī. Tāpat tiesa secinājusi, ka prasītāja mantiskais stāvoklis ir labāks par atbildētājas mantisko stāvokli.

Tiesa atzīst, ka ar tiesas spriedumu noteiktā uzturlīdzekļu apmēra grozīšanai, šajā gadījumā, samazināšanai, nepieciešams konstatēt, ka ir mainījies uzturlīdzekļu maksātāja mantiskais stāvoklis, proti, prasītāja mantiskais stāvoklis un tā izmaiņas pēc iepriekšējā tiesas sprieduma taisīšanas.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 1.oktobra izziņas Nr.15/2065228 par izmaksai nosūtītajām pensiju, atlīdzību, pabalstu summām redzams, ka prasītājs no 2014.gada jūnija līdz 2014.gada decembrim saņēmis pabalstus EUR 2709,36 apmērā, bet no 2015.gada janvāra līdz 2015.gada martam pabalstus EUR 679,39 apmērā.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 1.oktobra izziņas par apdrošināšanas iemaksām no 2014.gada maija Nr.15/2065260 redzams, ka prasītājs laika periodā no 2014.gada maija līdz 2015.gada aprīlim saņēmis ienākumus EUR 4232,51 apmērā.

Citi pierādījumi par prasītāja mantisko stāvokli iesniegti netika.

No lietas materiālos esošās izdrukas redzams, ka valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā uz prasītāja vārda nekustamie īpašumi nav ierakstīti.

No izdrukas no Ceļu satiksmes drošības direkcijas redzams, ka prasītāja īpašumā transportlīdzekļi, mazizmēra kuģošanas līdzekļi vai to uzkarināmie motori nav reģistrēti.

No iesniegtiem pierādījumiem par prasītāja mantisko stāvokli izriet, ka prasītāja ienākumi pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa sprieduma lietā Nr.C30329414 (C-3294-14/19) ir samazinājušies.

Pierādījumus par savu mantisko stāvokli atbildētāja nav iesniegusi.

Nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesa ņem vērā Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmās daļas noteikumus, ka tiesiskajās attiecībās, kas

skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras, kā arī šā likuma 10.panta pirmās daļas noteikumus, ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Konvencijas par bērna tiesībām 27.pants noteic, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Tiesa atzīst, ka ar tiesas spriedumu piedzītā summa EUR 177,86 apmērā mēnesī ir samērīga ar bērna vajadzībām, bet tā nav samērīga ar prasītāja šī brīža materiālajām iespējām. Lietas izskatīšanas gaitā netika iegūti pierādījumi tam, ka prasītāja pašreizējais mantiskais stāvoklis ir labāks par lietā konstatēto.

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktā ir noteikts, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 360 *euro*.

Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktā noteikts, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2016.gada 1.janvāra ir EUR 370 apmērā.

Savukārt, saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus, kas bērnam no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai ir 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet katram bērnam no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka no 2016.gada 1.janvāra minimālā uzturlīdzekļu summa, kas ir jānodrošina savam bērnam līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai ir EUR 92,50 mēnesī, bet no bērna septiņu gadu vecuma līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai EUR 111 apmērā.

Prasītājs prasības pieteikumā lūdz samazināt civillietā Nr. C30329414 noteikto uzturlīdzekļu summu no EUR 177,86 apmērā uz EUR 90 apmērā mēnesī, prasības pieteikumā norādot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam bērna uzturlīdzekļu apmēram. Ņemot vērā to, ka prasītājs lūdz samazināt uzturlīdzekļu apmēru līdz Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēram, tiesa atzīst, ka prasītāja prasībai ir piemērojamas tiesību normas, kas ir spēkā uz lietas izskatīšanas brīdi.

Līdz ar to tiesa, ievērojot lietas izskatīšanas laikā konstatētos apstākļus, izvērtējot lietā esošos pierādījumus prasītāja mantiskajam stāvoklim, atzīst par taisnīgu un samērīgu ar prasītāja materiālo stāvokli, kā arī samērīgu ar bērna vecumu turpmāk maksājamo uzturlīdzekļu apmēru samazināt, nosakot tos mēnesī no prasības celšanas brīža, tas ir, 2015.gada 23.decembra līdz 2015.gada 31.decembrim EUR 90 apmērā, no 2016.gada 1.janvāra EUR 92,50 apmērā, bet no bērna septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai ir EUR 111 apmērā mēnesī.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr.SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi.

Līdz ar to, atzīstot, ka prasītāja finansiālais stāvoklis ir pasliktinājies, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru ir jānodrošina katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, kā arī ņemot vērā bērna vecumu, tiesa atzīst, ka ir samazināms ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu lietā Nr.C30329414 (C-3294-14/19) noteiktais uzturlīdzekļu apmērs un no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzenami uzturlīdzekļi nepilngadīgā dēla /pers. C/ uzturam, sākot no prasības celšanas brīža, tas ir, 2015.gada 23.decembra līdz 2015.gada 31.decembrim EUR 90 apmērā, no 2016.gada 1.janvāra EUR 92,50 apmērā, bet no bērna septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai ir EUR 111 apmērā mēnesī.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus saviem apgalvojumiem, ka prasītājs ir guvis papildus ienākumus. Ievērojot minēto, atbildētājas izteiktie iebildumi pret prasību nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Sakarā ar to, ka Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga var mainīties un ņemot vērā to, ka uzturlīdzekļu piedziņai ir ilgstošs raksturs, tiesa uzskata, ka nepilngadīgā bērna interesēs ir spriedumā noteikt, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši bērna vecumam.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007.gada tiesu prakses apkopojumā par ģimenes tiesību normu piemērošanu noteikts, ka spriedumā par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu vai samazināšanu, jāizlemj jautājums par tā izpildu raksta atsaukšanu vai anulēšanu, kas izdots saskaņā ar iepriekšējo spriedumu, ierakstot norādi, ka tas darāms pēc tā izpildes, lai nerastos neskaidrības par uzturlīdzekļu parāda nomaksu pēc iepriekšējā izpildu raksta.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka izpildu raksts, kas izsniegts pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu lietā Nr.C30329414 (C-3294-14/19) ir atsaucams pēc tā izpildes.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 8.punktu atbildētāji lietās par tiesas piespriesto uzturlīdzekļu samazināšanu bērnam vai vecākam un to maksājumu samazināšanu, kurus tiesa piespriedusi prasībās, ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Tā kā prasība ir apmierināta, bet atbildētāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksa valsts labā tad, tiesas izdevumi konkrētajā lietā nav atlīdzināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkta, Civillikuma 177., 179.panta un Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 204.[1]panta, 203.panta ceturtās daļas, 250.[25]panta, tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu un samazināt ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu lietā Nr.C30329414 noteikto uzturlīdzekļu apmēru un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam, sākot no prasības celšanas brīža, tas ir, 2015.gada 23.decembra līdz 2015.gada 31.decembrim (ieskaitot) EUR 90 (deviņdesmit *euro*) apmērā, no 2016.gada 1.janvāra līdz 2018.gada 19.decembrim EUR 92,50 (deviņdesmit divu un 50/100 *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru

kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot no 2018.gada 20.decembra līdz /pers. C/ pilngadībai EUR 111 (viens simts vienpadsmit *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atsaukt pēc izpildes izpildu rakstu, kas izsniegts pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu lietā Nr.C30329414.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Zdanovska